

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 37. Suprema Sacra Congregatio S. Officii. Decretum. Damnatur liber a G. Mensching editus, cui titulus: »Der Katholizismus. Sein Stirb und Werde«. — 38. Stoletnica rojstva † kardinala Jakoba Missia. — 39. Razglasitev kandidatov za prezbiterat. — 40. Skupne vaje za duhovnike v letu 1938. — 41. Štipendij biniranih maš, mašne intencije. — 42. Naznanilo o sprejemu v kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1938/39. — 43. Prijava smrtnih primerov. — 44. Oprostitev taks pri gradnjah in popravah cerkev. — 45. Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani. — 46. Objave. — 47. Slostvo. — 48. Osebna naznanila.

37.

Suprema Sacra Congregatio S. Officii

Decretum. Damnatur liber a G. Mensching editus, cui titulus: »Der Katholizismus. Sein Stirb und Werde«.¹

Feria IV, die 19 Ianuarii 1938

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emmi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Der Katholizismus. Sein Stirb und Werde. Von katholischen Theologen und Laien. Herausgegeben von Gustav Mensching.

Et sequenti Feria V, die 20 eiusdem mensis et anni Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo D. Adessori Sancti Officii impertita, relata Sibi Emmorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 22 Ianuarii 1938.

I. Venturi, Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.

38.

Stoletnica rojstva † kardinala Jakoba Missia.

Dne 30. junija 1938 poteče 100 let, odkar se je na Moti, takrat v župniji Sv. Križa pri Ljutomeru, sedaj Sv. Magdalene na Kápeli pri Radencih, narodil Dr. Jakob Missia, poznejši knezoškof ljubljanski (1884 do 1898), nato nadškof goriški (1898—1902), od leta 1899 dalje kardinal svete rimske Cerkve, umrl 24. marca 1902 v Gorici. Pokopan je na Sveti Gori pri Gorici, kjer je v svetovni vojni našlo smrt toliko naših fantov. — Rajni cerkveni knez je bil rojak lavantinske škofije in doslej edini slovenski kardinal. Za preobnovo verskega in prosvetnega življenja si je stekel, zlasti v ljubljanski škofiji, neminljive zasluge.

Spodobi se, da se pomembne obletnice tudi pri nas spoštljivo spominimo. Zato naj jo čč. duhovščina na bližnji praznik sv. apostolov Petra

¹ AAS, an. et vol. XXX, 1938, pag. 63.

in Pavla ali naslednjo nedeljo na prižnici omeni ter naj z verniki vred moli za dušni mir rajnega cerkvenega dostojanstvenika in za dober duhovniški naraščaj.

39.

Razglasitev kandidatov za prezbiterat.

Dne 3. julija 1938, ki je 4. nedelja po Binkoštih, prejmejo v mariborski stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika naslednji gojenci V. in IV. letnika lavantinskega duhovniškega semenišča, tretji višji red sv. mašniškega posvečenja ali prezbiterat:

Iz V. letnika: Č e r g u l j Štefan iz Murske Sobote, D o g š a Dušan iz Središča, F e g u š Alojzij od Sv. Marka niže Ptuja, G y ö r k ö š Štefan iz Murske Sobote, J e l e n Martin od Sv. Pavla pri Preboldu, K l a n č n i k Ernst iz Vojnika, L a j n š č e k Ludovik iz Murske Sobote, Š k o r j a n c Jožef od Sv. Pavla pri Preboldu in V r h o v š e k Simon od Sv. Jerneja pri Ločah.

Iz IV. letnika: J a k o p i n a Alojzij iz Buč, P i k l Adolf iz Gotovelj, M i h e l i č Jožef iz Trsta, Š m i r m a u l Alojzij iz Jarenine, Š t a n c e r Avguštin iz Šmarja pri Jelšah in V e r b n j a k Alojzij iz Polzele.

Isti dan bosta posvečena tudi absolvirana lavantinska bogoslovca B r e z n i k Alojzij od Sv. Benedikta v Slov. gor. in K o r e s Ivan iz Maribora. — Dne 29. junija t. l. bo prejel v cerkvi Katoliškega instituta v Parizu drugi višji red ali diakonat lavantinski bogoslovec Emil H o d n i k iz Žalca.

Častiti gg. dušni pastirji naj razglasijo navedene kandidate za brezbitrat in diakonat dne 26. junija t. l., to je na tretjo pobinkoštno nedeljo, »inter Missarum sollemnia« s prižnice vernemu ljudstvu. Obenem naj se verniki povabijo, da opravljajo molitve za goreče duhovnike in naj se jim znova priporoči apostolat molitve in žrtvovanja, nazvan »Duhovniška sobota« (Oglasnik 1935, III., str. 26). Če bi imel kdo izmed vernikov upravičene pomisleke zoper posvetitev imenovanih kandidatov, naj tega ne prikriva.

Po naročilu lavantinske sinode iz leta 1911. naj dušni pastirji vsaki-krat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo molitev za novomašnike iz Cerkvenega molitvenika na strani 264 ter postavijo trikrat »Oče naš«, »Zdrava Marija« in »Čast bodi Očetu«. Na dan ordinacije naj dodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim molitvam še oracijo »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je tretja med »Orationes diversae«. Verniki naj ta dan molijo za ordinande in za duhovniški naraščaj.

Gospodje novomašniki se opozarjajo na škofijske predpise glede cerkvenih in izvencerkvenih slovesnosti ob priliki novih sv. maš (Syn. dioeces. 1903, str. 505; Syn. dioeces. 1906, str. 508—514; Oglasnik 1934, odst. 89, str. 94). Čut odgovornosti, resnost časov in mišljenje s sv. Cerkvijo zahtevajo bolj ko kedaj prej, da se odredbe cerkvene oblasti uvažujejo in vestno izvršujejo. Gospodje dušni pastirji naj se potrudijo, da se bodo cerkvene novomašne slovesnosti izvršile v vzpodbudo in duhovno korist vernikov. Pri izvencerkvenih novomašnih slovesnostih pa naj se sporazumno s prizadetimi uveljavijo zgoraj navedena določila, tako »ut is, qui ex ad-verso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis« (Tit 2, 8).

Skupne duhovne vaje za duhovnike v letu 1938.

V dneh od 8. do 12. avgusta 1938 se vršijo v kn. šk. dijaškem sementišču v Mariboru, Koroščeva ulica 12, skupne duhovne vaje za duhovnike.

Začetek duhovnih vaj je v ponedeljek, dne 8. avgusta, popoldne ob 18. uri z običajnim sporedom: Klicanje Sv. Duha, litanije, zakramentalni blagoslov in uvodno premišljevanje. Zaključek duhovnih vaj je v petek, dne 12. avgusta, ob zgodnji jutranji uri s premišljevanjem, sv. mašo, skupnim sv. obhajilom, papeškim blagoslovom in z zahvalno pesmijo, tako da je vsem udeležencem omogočen še isti dan povratak na dom.

Sv. Oče Pij XI. je ob 56letnici svojega mašniškega posvečenja — 20. decembra 1935 — naslovil na duhovnike sv. Cerkve kot hvaležen slavospev Boгу za mašniške milosti znamenito okrožnico O katoliškem duhovništvu »Ad catholici sacerdotii« (Oglasnik 1936, VI., str. 44), ki ima tri poglavja: 1. Visoka čast katoliškega duhovništva, 2. Duhovnikovo samoposvečenje, 3. Vzgoja duhovniških kandidatov.

Častiti gg. duhovni sobratje naj ne prezrejo, da je sv. Oče z globokim psihološkim občutenjem v dobi, ko novo poganstvo in brezbožništvo sestavno blati in sramoti ugled katoliškega duhovnika, posvetil celo poglavje okrožnice visoki časti katoliškega duhovništva, da dvigne v srcih svojih duhovnikov spoštovanje, ljubezen in zvestobo do oklevetanega duhovniškega poklica, pa tudi zato, da opozori vse duhovnike, naj tem bolj skrbijo za svetost življenja, čim bolj so prešinjeni veličine mašništva.

Da še učinkoviteje priporoči duhovniku svetost življenja, pokaže okrožnica izrecno na vzročno zvezo, ki je med duhovnikovim svetniškim življenjem in med uspehom v dušnem pastirstvu, ko izvaja:

»... to dokazujeta, da omenimo samo dva za mnoge, sv. Jožef Koper-tinski in v novejšem času mož najponižnejše duše Janez Marija Vianey, ki smo ga postavili za zgled in za nebeškega zavetnika vseh dušnih pastirjev.«

Med sredstvi za ohranitev, obnovitev in poživitev duhovnikove svetosti ter mašnikovih milosti, ki so bile dane s pokladanjem škofovih rok, našteva okrožnica s poudarkom duhovne vaje.

»Da bote to (svetost življenja) dosegli, vam bo brez dvoma največ koristilo tisto sredstvo, katero Naš prednik, Pij X., v svojem 'Opominu katoliški duhovščini' stavi na prvo mesto med pripomočke za ohranitev in pomnožitev duhovniške milosti, in ki smo ga tudi Mi, ne le enkrat, ampak ob vsaki ugodni priliki in posebno v okrožnici 'Mens nostra' vneto in iskreno priporočali vernikom, duhovnikom pa zapovedali. To sredstvo so duhovne vaje. ... ne moremo bolje znova izkazati Naše očetovske ljubezni, kakor da vas zopet opominjamo: Ne opuščajte te poti, po kateri morete doseči svetost življenja. Na čim najboljši način se po Naših navodilih ponovno umaknite v samoto duhovnih vaj, ne samo enkrat in za toliko časa kot to cerkveni zakoni določajo, ampak večkrat in za delj časa, kolikor vam bo mogoče.

Samota in zbranost duha bi mogla imeti tudi ta koristen učinek, da bi tisti, ki je prišel k 'deležu Gospodovem' gnan od posvetnih namenov in ne poklican od Kristusa, mogel 'poživiti božjo milost' — 2. Tim. 1, 6. — Tudi tak duhovnik je s Kristusom in Cerkvijo zvezan z večnimi vez-

mi, zato mu ne preostaje nič drugega, kakor da se ravna po besedah sv. Bernarda: „Napravi zanaprej svoja pota, svoje hotenje in svojo službo sveto; če ni bilo sveto tvoje prejšnje življenje, naj bo vsaj prihodnje.“ (Oglasnik 1936, VI., str. 72 in 73.)

Zato se k letošnjim duhovnim vajam ne vabijo samo sobratje, ki so leta 1935. opravili zadnjič duhovne vaje in ki so jih po kanonu 126. Cerkvenega zakonika dolžni opraviti v tekočem letu, ampak vsi duhovniki, ki jim je vsled preobila zunanjšega dela v dušnem pastirstvu samota duhovnih vaj potrebna, da se morejo vzdržati na višini notranjega življenja in da morejo iz obilja svoje notranjosti dajati vsem, ki iščejo pomoči pri njih.

Pa naj so skupne duhovne vaje v prostorih zavoda, ki je zidan v druge namene, združene z malimi in velikimi žrtvami, te žrtve obilno odtehta blagoslov, ki prihaja od vzpodbudnega zgleda toliko spoštovanih sobratov ter navzočnosti Ordinarija, ki ob skupnih duhovnih vajah redno spregovori svojim duhovnikom besedo vzpodbude.

Prijave za napovedane duhovne vaje naj se izvršijo pravočasno, in sicer po dekanjskih uradih. Bivanje pri zasebnikih ob duhovnih vajah ni v skladu s cerkvenopravno določbo o duhovnih vajah. Za izjemne slučaje naj si vsak oskrbi dovoljenje kn. šk. ordinariata.

Vztrajati je pa treba od začetka do oficijelnega zaključka duhovnih vaj.

Na prošnjo se opozarja čč. gg. sobrate, da objavlja »Glasnik presv. Srca Jezusovega« v vsaki številki spored tridnevni duhovni vaj za duhovnike v Domu duhovnih vaj v Ljubljani.

V rezidenci Družbe Jezusove: St. Andrä im Lavanttal, Koroško, bodo tridnevne duhovne vaje od 25. julija zvečer do 29. julija zjutraj ter od 4. septembra zvečer do 8. septembra zjutraj. Naslov: P. Minister des Jesuitenkollegiums St. Andrä im Lavanttal.

Pripominja se, da naj bodo duhovne vaje v teh zavodih le izjema in ne pravilo za čč. gg. duhovne sobrate.

41.

Štipendij biniranih maš, mašne intencije.

Na prošnjo škofov dovoljuje sv. Stolica, da smejo dušni pastirji ob dnevih, ko binirajo, za drugo sv. mašo sprejeti štipendij proti temu, da izroče štipendij šk. ordinariatu »ad causam piam«, n. pr. za malo seme-nišče ali za bogoslovje. Če je štipendij, ki ga mašnik prejme, večji od običajnega škofijskega štipendija, so tu in tam mislili, da je mašnik dolžan oddati ordinariatu samo vsoto škofijskega štipendija, presežek pa da lahko ohrani zase. To misel je S. C. Concilii kot zmotno odklonila in izjavila, da mora mašnik, ki binira, izročiti ordinariatu cel štipendij, ki ga je prejel za drugo mašo.

Tudi škof ne more s sinodalnim ali izvensinodalnim odlokom kar na splošno odrediti, da naj vsi mašniki, ki binirajo, pošiljajo ordinariatu samo vsoto škofijskega štipendija, presežek pa da smejo zase obdržati. To sme mašnik le tedaj — tako je S. C. Concilii že prej večkrat odločila — kadar je moralno izvestno, da so verniki dali večjo vsoto »intuitu personae vel ad maiorem laborem aut incommodum« (S. Congr. Concilii, 13. nov. 1937: AAS 1938, 101).

Ob tej priliki se p. n. gg. dušni pastirji naprošajo, da odvišne mašne intencije semkaj pošiljajo, in sicer iz dvojnega razloga: 1. z ozirom na kan. 835 Cerkv. zakonika in 2., ker mnogo duhovnikov lav. škofije nima intencij in se semkaj obračajo s prošnjami za nje.

42.

Naznanilo o sprejemu v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1938/39.

Kakor vsako leto bodo tudi letos sprejeti na izpraznjena mesta v kn. šk. dijaškem semenišču novi gojenci. Pogoji za sprejem ostanejo isti, kakor so veljali prejšnja leta (glej Oglasnik 1935, IV.).

Gg. dušni pastirji se naprošajo, da že sedaj mislijo, kateri dečki bi bili sposobni za gimnazijske študije in za sprejem v zavod. O vsem potrebnem naj se posvetujejo s starši in vložijo pravočasno, najpozneje do 31. julija, z vsemi potrebnimi listinami opremljene prošnje na kn. šk. ordinariat v Mariboru.

Prošnjiki za sprejem v zavod, ki pridejo polagat sprejemni izpit na klasično gimnazijo v Mariboru, naj se po opravljenem izpitu predstavijo ravnateljstvu kn. šk. dijaškega semenišča (nasproti klasični gimnaziji, Koroščeva 12). Ostali prošnjiki naj to store v času od 27. do 31. julija 1938.

43.

Prijava smrtnih primerov.

S tuuradno okrožnico od dne 28. januarja 1935, št. 265, se je voditeljem matičnih knjig naročilo, da morajo prijaviti sreskemu sodišču vsak primer smrti, ki se zgodi v njihovem okolišu, najkasneje v 10 dneh.

Z ozirom na to določilo je kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani z dopisom od dne 8. aprila 1938, II. št. 11.251/1 sporočila semkaj naslednje:

»Po § 32. nepravdnega postopnika (Služb. list kraljevske banske uprave dravske banovine št. 59/8/1935, Služb. Novine od 1. avg. 1935, št. 175/XLV/434) so voditelji mrljskih knjig dolžni prijaviti pristojnemu sodišču vsak primer smrti, ki se zgodi v njihovem okolišu, najkasneje v 10 dneh.

Predsedništvo apelacijskega sodišča v Ljubljani je sporočilo tukajšnji kraljevski banski upravi, da nekateri matični uradi ne upoštevajo gornjega roka, kar bi se še celo ne smelo dogajati v smrtnih primerih tujih državljanov.

Sodišča so namreč po veljavnih pogodbah naše države z drugimi državami dolžna, da o slednjih smrtnih primerih nemudoma obveste pristojne predstavnike tujih držav radi zaščite interesov njihovih državljanov v zapuščinskem postopku. Tej svoji dolžnosti pa sodišča ne morejo pravočasno zadostiti v primerih prepoznih prijav po matičnih uradih, s čimer trpi redno poslovanje sodišč in s tem ugled naše države.

Prizadeti pa so tudi interesi strank v zapuščinskem postopku, pa naj gre za smrtne primere tujih ali pa naših državljanov.

Naslov se prosi, da izvoli naročiti vsem podrejenim matičnim uradom, da v bodoče strogo upoštevajo zakoniti predpis in pošiljajo sodiščem prijave smrtnih primerov tujih državljanov po možnosti še v krajšem kot desetdnevnem roku.«

O tem se obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije z naročilom, da naj se točno ravna po gornji določbi.

44.

Oprostitev od taks pri gradnjah in popravah cerkev.

Službeni list kr. banske uprave dravske banovine objavlja na strani 281, 27. kos, 1938, števil. 169, naslednjo uredbo:

»Na podstavi člena 26. zakona o državni trošarini, taksah in pristojbinah z dne 27. julija 1921 in člena 8. zakona o spremembah in dopolnitvah v zakonu o taksah in pristojbinah z dne 25. oktobra 1933 predpisujem tale

pravilnik

o spremembi in dopolnitvi v taksnem in pristojbinskem pravilniku z dne 6. novembra 1923.

Čl. 1.

V prvem stavku točke 8. člena 1. taksnega in pristojbinskega pravilnika se postavljata med besede »poslopij za državne urade« in besedi »gradnjo cest« besedi: »cerkev, molilnic«.

Čl. 2.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v »Služb. novinah«. V Beogradu, dne 18. marca 1938, števil. 19.380/III.

Minister za finance:
Letica, s. r.

Dotični člen 8. taksnega in pristojbinskega pravilnika se torej sedaj glasi:

»8. Osebe, označene v točki 4. člena 5. zakona o taksah, ne plačujejo z zakonom predpisane takse samo, če započenejajo in izvršujejo posle v imenu države in za državo, kakor n. pr. zidanje šol, poslopij za državne urade, cerkev, molilnic, gradnjo cest, potrditev esnafskih in občinskih knjig, občinske posle pri sklepanju posojil za javna dela in potrdila obvez itd. V vseh ostalih primerih, kjer te osebe, ti zavodi ali te družbe ne nastopajo v takih poslih, nego započenejajo in izvršujejo pravne posle kot privatnopravne osebe, kakor odkup zemljišč ali poslopij, postavljanje mehan (gostiln, krčem) in drugih poslopij, določenih spekulativnim namenom, se ne oproščajo plačila takse ter morajo plačevati takso, določeno z zakonom.«

Vse vloge in priloge pri gradnjah in popravah cerkev in molilnic so torej odslej takse in kolkov proste. Na vseh vlogah naj se tozadevna prostost zabeleži v levem zgornjem oglu.

45.

Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani.

Na prošnjo duhovnega vodstva Zveze fantovskih odsekov v Ljubljani z dne 27. maja 1938, št. 2807, se dovoljuje na praznik sv. apostolov Petra in Pavla, dne 29. junija, duhovnikom, ki ostanejo doma, binacija v vseh cerkvah, kjer je v smislu kan. 806., § 2. Cerkvenega zakonika potrebna.

Cerkvenim. predstojništvom se obenem svetuje, da preložijo praznovanje patrocinija dne 29. junija na nedeljo, dne 26. junija ali 3. julija, ako bi udeležba na ljubljanskem taboru ovirala slovesno praznovanje patrocinija.

46.

Objave.

Predložijo naj se čimprej, proti povrnitvi stroškov, kolkovane matične listine in sicer:

1. Krstni list **Schwarz pl. Avgusta**, roj. 20. jun. 1855. — 2. Krstni list **Kamniker Vincenca**, roj. okoli l. 1773 († 27. jan. 1831). — 3. Krstni list **Divjak Janeza**, roj. 1795—1805 (por. z Bauer Marijo 1825—1833). — 4. Krstni list **Kopriva Helene**, **Mlinarič Jožefa** in **Rizman (Rozman) Marije**, roj. 1780—1800. — 5. Poročni list **Kamniker Jožefa** in **Ane** roj. **Wanzl** (por. pred l. 1773). — 6. Poročni list **Krainz Ivana** in **Marije** roj. **Petschar**, vd. **Zechner** (roj. 26. marca 1829, por. z Ivanom po l. 1856). — 7. Poročni list (dva komada) **Plaskan Blaža** in **Marije** r. **Potočnik** (por. med l. 1835 do 1847). — 8. Poročni list **Kamniker Vincenca** in **Neže** roj. **Gadner** (por. po l. 1815). — 9. Poročni list **Habič Jožefa** in **Helene** r. **Kopriva** (por. med l. 1800—1810). — 10. Poročni list **Mlinarič Jožefa** in **Marije** r. **Rizman** (por. med l. 1800—1810). — 11. Krstni list **Wutte Julijane**, roj. 28. febr. 1834. — 12. Krstni list **Pristavnik Jozele**, roj. med l. 1835—1850. — 13. Mrtvaški list **Pauscher Jozele** roj. **Pristavnik**, umrle po l. 1865.

47.

Slovstvo.

Dr. Alojzij O d a r, **Pravila Katoliške akcije v Sloveniji**, založil Narodni odbor Katoliške akcije v Sloveniji, Ljubljana 1938, strani 100, cena 12 din.

To je naslov priročnika, kakršnega si je želela duhovščina in slovensko izobraženstvo, kar so leta 1936 izšla nova »Pravila KA v Sloveniji«, sestavljena na podlagi papeških izjav o Katoliški akciji.

Vatikansko glasilo »Osservatore Romano« z dne 29. januarja 1938 prinaša o tej knjigi sledečo oceno:

»V lepem uvodu k 'Pravilom KA v Sloveniji', potrjenim in proglašanim od ljubljanskega in mariborskega škofa jeseni 1936, podaje dr. Odar z jasnostjo, ki ga odlikuje, precizno razlago nauka o KA, njenem bistvu, njenih oblikah, njeni organizaciji, vse to v luči papeških dokumentov, na katere se vedno opira.«

Knjiga ima seznam literature, navaja najboljše pisatelje KA Italije, Francije, Nemčije. Na koncu sta dva diagrama v barvnem tisku, ki nazorno kažeta sporeditev raznega dela v župniji in škofiji.

Kakor **Katekizem o KA** istega avtorja, spada tudi knjiga: »Pravila Katoliške akcije v Sloveniji« v roke vsakega duhovnika in izobraženca. Dobi se v vsaki knjigarni. Skupna naročila izvršuje tudi »Narodni odbor Katoliške akcije v Sloveniji«, Ljubljana, Pred škofijo 5/I.

Zgodovina katoliške cerkvene glasbe, spisala dr. Josip M a n t u a n i in dr. Anton D o l i n a r. Ponatis iz »Cerkvenega Glasbenika«. — Priзнana strokovnjaka na polju glasbene zgodovine dr. Mantuani in dr. Dolinar sta v »Cerkvenem Glasbeniku« podala obširno zgodovino katoliške

cerkvene glasbe. Pri tem sta predvsem podčrtala tista najvažnejša dejstva, ki tvorijo podlago današnjemu stanju glasbene umetnosti v katoliški Cerkvi na zapadu. Pestra vsebina in živahen slog odlikujeta delo, ki je pravkar izšlo v posebni knjigi. »Zgodovino katoliške cerkvene glasbe« bo s pridom in veseljem bral vsak, ki se zanima za to panogo cerkvene umetnosti, dobrodošla bo bogoslovcem, duhovnikom in organistom, predvsem pa bo služila kot učna knjiga v šolah, ki vzgajajo organistovski naraščaj. Zato to knjigo, ki je izšla v založbi Cecilijinega društva v Ljubljani, kn. šk. ordinariat toplo priporoča in dovoljuje, da se sme za župnijski arhiv naročiti iz tekočih cerkvenih sredstev. Nabavna cena za cerkve je 20 din.

Posvečena družina, Glasnikova knjižnica, zvezek 10, spisal Janez Langerholz, vrtnice za leto 1938, broš. 15 din, vez. 22 din; izdal Glasnik presv. Srca Jezusovega, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

Letošnje vrtnice so posvečene družini, kar je hvalevredno, saj je družina podlaga družbe; ako bodo družine posvečene presv. Srcu Jezusovemu, bo raslo med nami kraljestvo božje. Knjiga se priporoča!

48.

Osebnostna naznanila.

Umeščen je bil p. Konstantin Očepček, upravitelj župnije Ptujška gora, kot župnik-vikar istotam (24. aprila 1938).

Postavljeni so bili gg.: Simon Kotnik, župnik v Podgorju, za soprovizorja župnije Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu (1. maja 1938); Valentin Kordež, kaplan v Sevnici, za provizorja istotam in Jožef Lampret, kaplan pri Sv. Juriju v Slov. gor., za provizorja pri Sv. Miklavžu pri Slovenjgradcu (1. jun. 1938); Melhior Zorko, župnik na Spodnji Polskavi, za soprovizorja župnije Gornja Polskava (7. jun. 1938).

Nastavljeni so bili kot kaplani sledeči gg. semeniški duhovniki: Franc Krajnc na Prihovi, Matija Nemeč pri Kapeli pri Radencih, Anton Orozel pri Sv. Martinu pri Šaleku, Štefan Tratnjek pri Sv. Juriju v Prekmurju, Adolf Volasko v Artičah z delokrogom v Rajhenburgu in Jožef Vošnjak pri Sv. Martinu ob Paki (1. maja 1938); Viljem Jezušnikar v Vojniku (II.) in Rado Junež pri Sv. Juriju v Slov. goricah (1. jun. 1938).

Prestavljeni so bili gg. kaplani: Alojzij Gabor od Sv. Jurija v Prekmurju k Sv. Pavlu pri Preboldu, Štefan Kušar od Sv. Martina pri Šaleku v Stari trgu, Alojz Peitler od Sv. Martina ob Paki v Slivnici pri Mariboru (1. maja 1938); Martin Petančič iz Vojnika (II.) v Koprivnico in Alojz Žolnir iz Koprivnice na Muto (1. jun. 1938).

Vpokojeni so bili gg.: Franc Treiber, zlatomašnik, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri Sv. Miklavžu v Slovenjgradcu (1. maja 1938); Ignac Godina, kaplan pri Sv. Juriju v Slov. goricah (15. maja 1938) in Janez Doberšek, kn. šk. duh. svetovalec in župnik v Sevnici (1. jun. 1938).

Umrli so gg.: Franc Šegula, zlatomašnik, kn. šk. duh. svetovalec in vpok. župnik od Sv. Roka ob Sotli, dne 15. maja 1938 v marib. bolnici v 78. letu starosti; Franc Gartner, župnik v Gornji Polskavi, dne 7. jun. 1938 v 68. letu starosti; Jernej Frangež, zlatomašnik, častni kanonik lavant. stolnega kapitlja, kn. šk. duh. in konzist. svetovalec ter župnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici, dne 7. junija 1938 v Mariboru v 80. letu starosti (pokopan pri Sv. Marjeti ob Pesnici) in p. Hieronim Streminger, samostanski vikar pri oo. kapucinih v Ptuj, dne 8. jun. 1938 v 63. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 10. junija 1938.